

[Rager.]

ges, og ikke på den mand, der har benyttet de regler, som, om jeg så må sige, var lagt op til ham.

Fanny Jensen: De menige medlemmer af det høje ting har jo ved finanslovdebatten ret til at komme frem med de spørgsmål, der ligger dem på hjerte, og det vil jeg gerne benytte mig af. Jeg vil begynde med at sige, at jeg nede fra min plads lyttede til den rede-gørelse, den højtærede landbrugsminister fremkom med som svar på mit partis ord-fører, det ærede medlem hr. H. C. Hansens omtale af kødpriserne. Og jeg troede egentlig, jeg hørte forkert, da den højtærede landbrugsminister svarede, at der selvfølgelig altid kunne rejses kritik mod det ene eller det andet vedrørende en lovs administration, men alt taget i betragtning syntes ministeren, det var gået over forventning. Det er dog vist at komme for let om ved det.

Det var jo prissænkning på kød, vi skulle have, men det fik vi ikke; man nævnte ved forligets indgåelse og i forbindelse med hudeordningens ophævelse en pris-nedgang på 50 øre pr. kg, ja, man var også oppe på højere tal, men det er jo gået helt anderledes. Prisen har svinget op og ned, mest op, og i dag betaler vi for almindeligt suppekød 3 kr. 80 øre pr. kg og for skært oksekød 7 kr. pr. kg, så det er forståeligt, at husmødrene er meget utilfredse.

Og hvordan går det egentlig med skind- og læderpriserne? Stigningen på fodtøj skulle tredeles, forbrugere skulle betale en trediedel, og staten og landbruget to trediedele, men alligevel er et par damesko af god kvalitet steget 13 kr., ja, der er endda nogle, der er steget mere, og det er absolut ikke luksussko, der er tale om, men en god, solid hverdagssko. Skal man have en sko forsålet og flikket, koster det 14 kr.; så meget er det steget. Jeg synes, det er lige hårdt nok for forbrugere, selvom familier med børn får fodtøjsrabatkort. Der er også stor forskel på kvaliteten af børnefodtøj. Har vi garanti for, at det er en førsteklasses barne-sko, vi køber? Nej, det har vi ikke.

Danske Husmødres Forbrugerråd har gang på gang rejst spørgsmålet om prisstigningerne og om kvalitetsoplysning både for beklædning og fodtøj, men også og ikke mindst for fødevarer. Jeg tror, det ville være klogt, om den højtærede handelsminister ville tage denne store sammenslutning, der består af 800 000 husmødre fra by og land, gårdmændskoner, husmandskoner, jævne husmødre og fabriksarbejdere, noget mere på råd, når det drejer sig om disse ting.

Netop i en tid med stigende priser må man forlange mere åbenhed og klarhed overfor offentligheden. Vi har ganske vist et pris-kontrolråd, men dets arbejde er omgivet af hemmelighedsfuldhed, og rådets medlemmer har tavshedspligt. Hvad ved husmødrene om prisstigningerne? De får blot en kendsgerning fastslået, når en prisstigning foreligger. Margarine er steget til 4 kr. pr. kg. Vi giver 46 øre for et lille franskbrød på 300 g. Man må supplere sin spise-seddel med fisk, fordi kød er dyrt, men fisk er heller ikke nogen billig vare, hvis man ikke holder sig til de billigste fiskesorter. Rød-spætter til 5 kr. pr. kg har en almindelig jævn husmoder ikke råd til, og det er ikke fiskerne, der render af med profitten.

Hvordan står det egentlig til med pris-kontrolrådets prisinspektører, der skal passe på, at både varens pris og vægt er, som den skal være? Man hører aldrig noget til dem. Det var rart at vide noget mere herom. Man aner ikke, hvor mange besøg de aflægger i butikkerne årlig, og det kunne dog godt interessere husmødrene, højtærede handels-minister.

Forbrugernes ønske om kvalitetsoplysninger og om prisskilte på alle varer er et ret og rimeligt ønske. Vi har i tidens løb fået mange dårlige varer, og vi har fået mange erstatningsvarer, så nu må vi kunne forlange at få fuld kvalitetsoplysning. Kvalitetsoplysning på alle varer er fremtidens løsen, derom er ingen tvivl.

Jeg læste forleden en stor artikel i „Fyns Tidende“ om dette problem, som jeg med formandens tilladelse gerne vil have lov at citere. Der stod:

„Store chancer for dansk frugtkonserver i England, men kvalitetskontrol er absolut nødvendig for en varig afsætning på det engelske marked. Sidste sæson blev der eksporteret for 16 mill. kr. Men en forudsætning for at bevare dette engelske marked må være, at der kun leveres kvalitetsvarer, det har det i nogen grad skortet på. Tiden må nu være inde til at gennemføre en statskontrol, der absolut må være effektiv.“

Sådan skriver altså „Fyns Tidende“, og det, man betragter som en selvfølgelig ting, når det gælder om at sælge vore varer til udlandet, må også kunne gennemføres for varer til danske forbrugere. Når der er åben pris på den vare, der købes, når der er fuld kvalitetsoplysning om den, vil forbrugere føle sig mere trygge, og det synes jeg at de fuldtud har krav på. Deri tror jeg også den højtærede handelsminister vil give mig ret. Forbrugere er også efterhånden blevet